

Anděl

Karel Kryl

G Emi G D⁷

1. Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla

G Emi G D⁷

přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla.

Díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

G Emi G D⁷

R: A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,

G Emi G D⁷

aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,

G Emi D G Emi D⁷ G

co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine.

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky,
debatující o Bohu a hraní na vojáky.

Do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

R:

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice,
a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi,
však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.

R: